

À infusão da água no cálice:

DEUS, QUI HUMÁNÆ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per huius aquæ et vini mystérium, lança a gota de água no vinho eius divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps, aproxima o cálice do centro do altar, inclina a cabeça à cruz e se dirige para o meio concluindo a oração: **Iesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia sáecula sæculórum. Amen.**

MAVÁBO INTER INNOCÉNTES manus meas:
et circúmdabo altáre tuum, Domine.
Ut áudiam vocem laudis,
et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ
et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam,
et cum viris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt:
déktera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingrèssus sum:
redime me et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto:
in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Omite-se o Glória Patri.

Enquanto são derramados vinho e água, purifica os dedos:

CORPUS TUUM, DÓMINE, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt Sacramenta: Qui vivis et regnas in sáecula sæculórum. Amen.